

РЕШЕНИЕ

№ 27543

гр. София, 08.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 01.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7420** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 85 и чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Я. А. Ю., ЛНЧ [ЕГН], търсец закрила от Сирийската арабска република, против Решение № 153X/ 08.05.2026г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ- МС), с което на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с рег. № КП-01-1163 от 23.04.2026г. на ДАБ-МС не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че атакуваното решение е незаконосъобразно поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с приложимия материален закон и с целта на закона. Жалбоподателят счита, че в решението липсва индивидуална оценка и реален анализ на личните му обстоятелства, което е в противоречие с основни принципи на административния процес и е довело до постановяване на административен акт без ясни мотиви и ефективна възможност за обжалване. Твърди, че е ограничено правото му на защита и неправилно са установени фактите, като бежанската му история не е възприета правилно. Конкретно сочи, че не са налице условия за завръщане в С., тъй като все още има рискове. Моли съда да отмени решението на интервюиращия орган при ДАБ - МС като незаконосъобразно със законовите последици от това.

Ответникът, интервюиращ орган при ДАБ - МС, изпраща административната прииска. В писмени бележки оспорва жалбата, излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение и моли съда да отхвърли оспорването.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, установи от фактическа страна следното:

Я. А. Ю., гражданин на С., за първи път е поискал закрила с молба с вх. № 3045 от 30.08.2024г. на Регистрационно - приемателен център - [населено място] (РПЦ - [населено място]). Мотивирал е първата си молба за международна закрила с с лошото икономическо състояние на С.. Заявил е, че не е политически ангажиран и не е имал проблеми с властите в страната. Посочил е, че не е бил арестуван, съден или осъждан, както и че не е имал проблеми във връзка с религиозна и етническата си принадлежност.

С Решение № 11713 от 11.11.2024 г. на председателя на ДАБ- МС на молителя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут. Решението е обжалвано и с влязло в сила Решение № 6065 от 23.12.2024 г. по адм.д. № 1312 / 2024г. на Административен съд - Хасково (АС - Хасково) обжалването е отхвърлено.

С последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-7250 от 06.10.2025 г. Я. А. Ю. е поискал да му бъде предоставена международна закрила в Република България във връзка с твърдени от него нововъзникнали обстоятелства, касаещи държавата му на произход, личното му положение и опасения за сигурността му.

С решение № 152 X от 22.10.2025 г., интервюиращ орган при ДАБ - МС не е допуснал последващата молба с вх. № КП-01-7250 от 06.10.2025 г на ДАБ - МС на Я. А. Ю. до производство за предоставяне на международна закрила. Молителят обжалва това решение пред Административен съд - София. С окончателно Решение № 12733 от 01.04.2026г. по адм.д. № 13497/2025г. Административен съд София-град отхвърля жалбата на Я. А. Ю. срещу решение №152 X от 22.10.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ-МС, с което не е допусната последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

С втората си поред последваща молба с вх. № КП - 01 - 1163/ 23.04.2026 г. Я. А. Ю. посочва, че са настъпили нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение и ситуацията в държавата му по произход - С., които представлявали сериозни заплахи за живота, здравето и правата му. Твърди, че съществува реална опасност от тежки посегателства върху него, ако се завърне в С., поради започналата там гражданска война, имало безредици и убийства по улиците. Липсвали стоки от първа необходимост. Достъпът до здравеопазване бил ограничен. Няма топло вода и най - необходимите условия за живот. Районът, в който живеел, бил под контрола на сирийските бунтовници и на ислямските милиции от страна на „Х. Т. ал-Ш.". На чужденеца е изпратено писмо с обратна разписка, с рег. № УП 34348/ 24.04.2026г., с което е поканен да се яви в РПЦ - Х. и да представи нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение в страната му на произход, както и указания на разбираем за него език.

Към последващата молба няма приложени писмени доказателства.

След анализ на установените в административното производство факти и обстоятелства с обжалването в настоящето производство Решение № 153X от 08.05.2026 г., интервюиращият орган при ДАБ-МС е приел, че молба с рег. № КП-01-1163 от 23.04.2026г. г. на ДАБ-МС не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Изтъква, че сочените от молителя причини за нежеланието му да се завърне в С. сега се определят като субективни негови опасения, а не обективно обосновани такива и поради този факт не отговарят на разпоредбите на чл. 8, ал. 4 от В последващата молба няма посочени основателни опасения от преследване по визираните в чл. 8 , ал. 2-5 от ЗУБ и риск от бъдещо такова в страната му на произход С.. Като е разгледал нивото на сигурността в С., въз основа на информацията, изнесена в справка с вх. № МД-02-173/29.04.2026 г. на дирекция „Международна дейност" на ДАБ - МС, е

стигнал до извод, че за молителя не е налице добре обоснован страх от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота му при завръщането му там. В решението е прието, че представените в последващата молба на чужденеца факти и обстоятелства не са нови и от съществено значение нито за личното му положение, нито за положението в страната му на произход. Приел е за установено, че в последващата молба за международна закрила, с вх. № КП-01-1163/23.04.2026 г. Я. А. Ю. не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение, както за личното му положение, така и по отношение на страната му на произход и не следва да се образува производство за предоставяне на международна закрила.

Пред съда от страна на ответника е представена актуална справка за положението в С..

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорваният акт е връчен на адресата си на 02.06.2026 г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е изпратена на 03.06.2026г. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от ЗУБ, от надлежна страна и следователно е допустима.

Решение № 153X/ 08.05.2026 г. е издадено от компетентен административен орган. В. И., старши експерт в Регистрационно приемателен център - [населено място], е определена за интервюиращ орган на ДАБ – МС със Заповед № РД-05-79 от 26.01.2026 г. на председателя на ДАБ - МС. Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 08.05.2026 г., 10 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба вх. № КП-01-1163 от 23.04.2026г. г. на ДАБ–МС, съгласно чл. 75б, ал.1 от ЗУБ.

Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б от ЗУБ, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от Я. А. Ю. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напускал територията на Република България.

В глава шеста на ЗУБ раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ, са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ - МС, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение, с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по

чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взима решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Към последващата молба на Я. А. Ю. няма представени писмени доказателства. Фактите, на които се позовава жалбоподателят в последващата си молба са свързани с обстановката в С.. От приетите по делото справки относно актуалната обстановка в Сирийската арабска република се установява, че след падането на режима на Б. А., А. ал III. е назначен за временен президент на С., а конституцията от 2012 година е суспендирана и парламентът е разпуснат. От 29 януари 2025 г. А. ал III. на практика ръководи страната. Очаква се международната общност да премахне всички санкции, наложени на С., тъй като се отчита, че те са изпълнили своята функция и е време С. да продължи развитието си. Предприемат се стъпки за възстановяване на нормалните отношения на страните по света със С., което ще подпомогне усилията на същата към възстановяване и стабилност. ВКБООН продължава да улеснява доброволното, безопасно и достойно завръщане на сирийски граждани в техните родни райони, предоставяйки транспортна помощ на ключови гранично-пропускателни пунктове, включително "Б. ал Хава", "Б. ал Салама" и "Д.". Мотивацията на завръщащите се лица включва подобрена сигурност и събиране на семейства. На 18.02.2026г. сирийският президент издава Указ № 39, с който се предоставя обща амнистия за някои престъпления и намаляване на присъдите за други. У. е част от текущите усилия на държавата за укрепване на социалната стабилност и насърчаване на социалното помирение. Икономическата обстановка в С. през 2026г. показва признаци на стабилизиране и преход към възстановяване.

Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека.

В случая се установява от представените справки, че след като жалбоподателят е напуснал С. в страната са настъпили сериозни обществено-политически промени. От изложеното в справките следва, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на "вътрешен въоръжен

конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разширенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на Съда на Европейските общности (СЕО) по тълкуването на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83 ЕО (отм.). В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Въпреки наличието на безредици в някои региони, включително въоръжени сблъсъци, обстановката не достига до наличието на "вътрешен въоръжен конфликт" по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан намиращ се на тази територия сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство.

Съгласно чл. 33, §. 2 б. "г" от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила –разглеждането на молбата следва да продължи (чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32).

В процесния случай не са се появили и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Към молбата не са представени доказателства. Всеки изложен в молбата довод е подробно обсъдени оценен в мотивите на обжалваното решение. Изводите на интервюиращия орган се споделят напълно от настоящата инстанция.

По време на предходното производство за международна закрила на Я. А. Ю. не е установено наличие на безогледно насилие в страната му на произход, режимът вече е бил сменен и ситуацията в страната е обсъдена. Не е установено и жалбоподателят да е лично засегнат от падането на режима на Б. А.. Видно от приетата като доказателство в настоящето производство справка, в настоящия момент също няма безогледно насилие в С.. Поради изложеното, съдът счита, че решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 от АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съответства и на материалния закон, поради което е законосъобразен.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанията по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган, а разпоредбата на чл. 58, ал. 5 няма отношение към това, този орган да указва изрично на чужденеца, какви обстоятелства следва да изложи в последващата си молба.

Извършеният анализ обуславя извода за липса на основания по чл. 146 от АПК, които да

характеризират оспорения административен акт като незаконосъобразен. С оглед на гореизложеното, съдът намира жалбата за неоснователна, а издадения административен акт за законосъобразен.

Водел от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 65-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. А. Ю., ЛНЧ [ЕГН], против Решение № 153Х/ 08.05.2026г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: